

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Исаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII МІСЯЧНИК № 10
Жовтень, (October) 1937

ЗМІСТ:

Провізія Єгови (Часть 2)	147
Мусять Саулахи Йере	147
Голод	148
Провізія Єгови (Часть 3)	150
Ваша Проблема	155
Чаша	156
Провізія Єгови (Часть 4)	158
Запрошення	160
Слуги Збору	146
"Царь Царів"	146
Чи Євша Препузерата Свінчласе?	146
"Армагедон"	146

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говэрить СЛОВА
Іса. 43: 12**

© WTB T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми" — Ісаї 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Явгоєс був початком Його творіння й активним служом в творенні всіх річей; що той Явгоєс тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником заміри Бога Єгови.

ЩО БОГ создав немлю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що звляд Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усі імена й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем сїти; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єговя, голосити про Його заміри вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести онов царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єговя посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незадолго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

СЛУГИ ЗБОРУ

Голошення вістки є царстві є найголовнішою річю тепер. Се є повинністю помазаних голосувати на тих, що мають стати зборонними слугами; але й "дріворуби й водоноси" (Ісуса Нав. 9: 21-27) можуть бути слугами. (5 кн. Мойс. 16: 12-15; 29: 11) Накоди нема в зборі братів відповідних, щоби служили в зборі або в комітеті служб, але є йонадаби, котрі мають здібність й ревність, тій йонадаби можуть зайняти ті місця в комітеті служб, дайте їм ту нагоду й най служать. Робота Господня не повинна затримуватись за для того, що хтось з братів ослаб в ревності. Євангелия царства мусять тепер голоситись. — Мат. 24: 14.

"ЦАР ЦАРІВ"

Другий період свідчення, від 2-го жовтня до 10-го, по шерені світа так як царство Царя царів буде покривати весь світ, за котрим ім'ям сей період є іменованій. Книжка Царство тепер є видана в многих мовках й тому се добре уживати її разом з маленькою книжечкою в свідчості підчас сього періоду. Про більші подробиці своєї праці ви є прошені уважно переглядати наступуючі числа "Повідомителя" де будуть поміщені обширні інформації. Нехай ваші приготування на сей тиждень праці

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єговя. Він уможливає систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається є иншу літературу яке помічує в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядій публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його якобого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через почтовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний почтовий переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають Його читати, вислаємо даром, если є се попросити. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після почтового регула, вони мусять прислати письмєну апликацію кожного року. Увага для передплатників: Посіду ви отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хїба що є се попроситись. Змінєння адреси для тих, що люблять чт, робімо в проміжї одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

будуть вільними як до служб Царя царів. Де єи на не мешкали на світі, ваш рапорт буде очікуваний в сім бюрі.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра приномератарів "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сям нагадати, що всяка приномерата виходить автоматично. Машини котри друкує адреси є так збудована, що коли приномерата скінчиться, тоді вона виваєє з листів автоматично. Один місяць перед скінченням приномератї, вислаємо повіррації. При закінченню приномератї в чужих мовах, вислаємо повідомлення з посліднім числом. Посітку за отриману переддомасєня з журналом і також картку для відновлення приномерату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хїба що є се попроситись.

"АРМАГЕДОН"

Ся найновіша 64-сторінка книжечка (в англ. мові) є вельми інтересуюча. Вона містить публичній вгляд президента на ту тему, котри так вельми заітересувала багатьох слухачів в Буропі й в Америці. Також містить є вступною дискусією, після писанн, хто пережже ту страшну битву. Деєє лише ми подаєє інформацію коли ся книжка буде випущена для свідчоства від дверей до дверей. Однак, ви можете тепер набути собі єю книжечку для вашої інформації й праготовленнях, 5 ц. за одну.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVIII

Жовтень, 1937

№ 10

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Продовження з посліднього числа "Вартової Башти."]

"Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спокою; ту оселяюся, бажав бо я того. Буду щедро благословити їду його, обогатити його хлібом до сита нагоду". — Пс. 132: 13-15.

ЧАСТЬ 2

УСПОВНЕННЯ цієї частини пророчої драми Йосиф представляв Ісуса Христа, котрий, прийшовши до храму і сів на престолі, є тим "мудрим і зугадним" чоловіком, що обняв цілий світ, позатипічний Єгипет. Отже Ісус Христос, в гармонії з відкритою волею свого Отця, кермує й організує роботу царства, і організує своїх вірних на землі до праці і приготує їм збирає поживу і несе її до людей, котра то духовна пожива є так конечна для підтримання тих, що шукають Господа. Завважте, що Йосиф не радив фараонові що люди мали приготуватися до надходячого голоду, але він радив царським слугам, що вони мали звершити організацію для виконання успішно сього діла. Люди могли вірвати і прийняти таке розпорядження або ні; отже кожний мусив вибрати свій власний напрям ділання й поступок. Так і в сповненню сього пророцтва провізія дає помочи й життя людства не залежить від того, що люди роблять. Є лише одна надія для людства, а се в організації Єгови, котрої Ісус Христос, Більший Йосиф, є Головою. "І на ім'я його вповати муть погане." — Мат. 12: 21.

²⁹ В сповненні цієї частини пророчої драми організація Божого останка на землі мусить зачати й виконувати діло після приказів Єгови через Його вибраного слугу, котрим є Господь Ісус Христос. Факти показують, що Господь виконував се і дальше виконує, розказуючи людям що вони мали чинити.

³⁰ Цар пізнав Йосифа як чоловіка, що 'на йому був дух Божий', і він вивисшив Йосифа до найвишого становища в Єгипті, зараз другого по царі. "Промовив же фараон до Йосифа: Се поставляю тебе над усією землею Єгипецькою. І знявши фараон перстень з руки своєї, надів його на руку Йосифові, і вдів його в шати білі, і возложив ланцюх золотий йому на шию. І посадив його на колесницю свою другу, і вигукнувано перед ним: Навколішки! Сим робом поставив його над усією землею Єгипецькою." — 1 Мойс. 41: 41-43.

³¹ Йосиф був поставлений над усім Єгиптом, і лише престолом фараон був більший чим Йосиф, і люди признали таке розпорядження. Йо-

сиф був відповідно одягнений до свого високого уряду і цар дав йому перстень і золотий ланцюх і він їхав в колесницю зараз другий по цареві. Як він їхав так, люди викликували перед ним "Абрех" (гл. *акл. перек.*), Ніхто його вже більше не вважав за Юдея чуженця, проданого як невільника в Єгипті; ані ніхто не погарджував ним як "в'язним"; але тепер він був вивисшений і прославлений горожанин, гідний бути членом царської родини, і зараз другий по цареві. Так і Єгова вивисшив Ісуса Христа, Більшого Йосифа, і дав йому ім'я понад усіякі ймена, і приказав усім сотворінням на небі й на землі шанувати Його і всякому коліні поклонитися. Ось так Єгова назвав і признав Ісуса Христа як "свого Царя", свого власного вибору, і зараз другим по Єгові. Єгова також поручив всі справи свого царства Ісусу Христу, сьому Більшому Йосифові. Єгова, ділаючи через Ісуса Христа, поручив свої справи свого царства на землі вірному останкові, вони бо є частию Христа, і Господь Ісус Христос, згідно з волею свого Отця, заявив се "вірному і розумному слугі." (Мат. 24: 47) Ісус Христос привів сих вірних у храм і одягнув їх в "ризи справедливости", о котрі постарався Єгова, і дав їм печать своєї влади представляти Його. Золотий ланц на ший Йосифа предказував, що Бог зробить Христа своїм вибраним слугою і вірних членів Його тіла частию того Слуги. Ісус Христос займає високе становище зараз друге до Бога Єгови, і Він провадить свою організацію на землі, як і в небі, і дає нагоду своїм вірним слугам на землі брати участь в роботі, яка тепер виконується.

МУСЯТЬ СЛУХАТИ ЙОГО

³² Фараон зробив Йосифа головним своїм представителем, і всім людям Єгипецьким сказано слухати його. "Промовив же фараон до Йосифа: Я фараон, та без тебе не махне й рукою і не поступить ногою ніхто в землі Єгипецькій. І дав фараон ім'я Йосифові Зафнат Панеях, і дав йому за жону Аснату, дочку Потифера Єгиптом." — 1 Мойс. 41: 44, 45.

³³ Ім'я яке фараон дав Йосифові значить "спаситель світа" або "покарм живих". (*Дикльонедія*

Мелкітока і Стронґа) Жінка дана Йосифові не була звичайна, але дочка священника. Єгова признав се подружжя. Із того подружжя Йосифа і його жени народилось два сини, Манассій і Ефрем. Вони стались частю дванацять поколінь Ізраїля після волі Єгови. Йосиф був трицять років віку, віку дозрілості. (1 Мойс. 41: 44-46) Так і Ісусу Христу, Більшому Йосифові, дано всяку силу в небі й на землі. Він стався "вищою властю" з Єговою, котрому всяка душа мусить коритися або потерпіти знищення, а се головню відноситься до останка. (Діян. 3: 23) Він, Більший Йосиф, стався Спаситель світа і "хлібом життя". (Мат. 1: 21; Йоана 6: 35) Єгова вибрав Ісусу Христу невісту і післяв Його до храму зібрати її до себе і взяти свою невісту. (Одр. 21: 9) Останок цієї невісти громади знаходиться іще на землі, ті ж, що померли вірними, вже воскресли. Всі вони, як жена Йосифа, становлять Боже царське священство. — 1 Пет. 2: 9, 10.

²⁴ Час щоби зробити всякі старання проти надходячої голоднечи був обмежений. Тому Йосиф не тратив часу, але сейчас зачав вірно й ревно виконувати організаційну роботу, приготувавши царські комори і шпихлери на збіга підтримання людей протягом сім років голоднечи яка мала наступити: "І назбирав Йосиф пшениці, мов би піську морського, багато вельми, що погубив і діки; було бо безліч." — 1 Мойс. 41: 49.

²⁵ Йосиф запряг всякі средства під рукою і постарався о подостатком провізії щоби накормити усіх, що пристосуються до условинів які мали бути проголошені. Сталось се протягом тих сім років, що два повисші згадані сини народилися Йосифові й його жени Аснаті. У сповненні цієї часті пророчої драми Ісус Христос, Більший Йосиф, від часу коли Він засів на престолі, а головню від коли Він прийшов до храму, Він організував і виконував свою роботу, щоби достарчити життя для послужних Йому, і кермує роботою яку вони мусять виконати і котра мусить бути скінчена нім Божий гнів буде виражений проти Сатани і його організації в битві Армагедон. Найперше Він достарчив свідкам Єгови, вибраним людям для Єгового імя, подостатком духового покарму і научив їх як уживати його, і тоді зорганізував їх і вислав розносити 'овочі царства' о які Він постарався для людей доброї волі, що бажають бути кормлені.

²⁶ Невіста Христова, котра складається з вірних одиниць, що через довгий час ожидали на прихід Господа Ісуса Христа і котрі тепер вже воскресли і були зібрані до Господа, разом з вірними на землі, що були "підхоплені в хмарах на зустріч Господеві на воздух", була представлена через Йосифову жену. Йосифова жена Асната була урожайна і породила йому два сини, котрі доповнили дванацять поколінь Ізраїля. Се указує, що Єговових дванацять поколінь духового Ізраїля, 144,000, є вже доповнені. (Одр.

7: 1-8) Имена двох синів Йосифа є значучі й показують, що благословенства Єгового останка на землі спричиняють забути всі їх терпіння які вони мусять переносити як паломники, проходні й чуженці у сім світі, щоби вони могли увійти в царство. Вірні послідувателі Ісуса Христа знають, що вони мусять терпіти з Ісусом Христом і статись нічим між людьми. Вони радо переносять сі терпіння, знаючи добре, що вони не є достойні тієї слави яку вони отримують опісля. "Манассій", імя одного Йосифового сина, значить "забути". Имя другого сина, Ефраїм, значить "урожайний" або "подвійний овоч", і показує, що останок свідків Єгови посідають овочі царства, котрими вони самі кормлять себе й несуть ті овочі царства іншим щоби покормити їх, і се вони виконують радісно мимо терпінь які Сатана завдає їм через своїх слуг. І так Ісус Христос, Більший Йосиф, може сказати мовою пророка: "Ось я і діти [включаючи останка], що дав мені Бог." (Жид. 2: 13; Іса. 8: 18) Обидва сини Йосифа здається представляли останка. Те, що ті два хлопці носили імя Йосифа і його родини, указує, що Сатана не знищить останка перед Армагедоном, хотия він розпочав воювати проти них. Більший Йосиф поручив їм своє свідство, і на славу імени Його Отця вони сповняють заповіді Божі. — Одр. 12: 17.

²⁷ Се часть пророцтва — се велика потіха для останка, тому що вони мають запевнення, що Він з ними і Його рука над ними, і тому вони поступають уперед у ворожу землю, піднісши високо стяг царства і указують народам землі, що той стяг значить і що представляє Боже царство під Христом, що є єдиним средством спасення для людства. В часі закінчення їх земної подорожи вони мають запевнення із Слова Божого що Він буде кормити їх щедро духовим покармом для їх підтримання й піддерження щоби їм статись сильними в Господі й в потужі сили Його.

ГОЛОД

²⁸ Сім урожайних років скінчилися і наступили сім років голоднечи в Египті, як се Йосиф пояснив сон фараона: "Минуло ж сім років урожайних, що були в землі Египецькій. І почали голодних сім год наставати по слову Йосифовому. І був голод по всій землі; у всій же землі Египецькій був хліб." — 1 Мойс. 41: 53, 54.

²⁹ Всесь світ відчув великий голод, та в царських шпихлерах та коморах, під розпорядженням Йосифа, не було недостачи або браку хліба. Се становило часть пророчої драми; і тепер завважте факти які перейшли, показуючи сповнення його. Ісус Христос, Більший Йосиф, був укоронований в 1914 р., і від тоді "царства світа стали (царствами) Господа нашого й Його Христа." (Одр. 11: 15) Від того часу всі річі на землі належать до Ісуса Христа і Він може знищити їх, як н. пр. Сатанську видиму організацію, що володіє, або з милости спасти, як лю-

дей доброї волі, що шукають справедливості й смирності. Господь Ісус Христос дозволить Сатані на якийсь час продовжати його силу і власть над людьми доброї волі й спричинити страшні обставини духової голоднечі і грози-ти всім смертю.* Сей факт, що голод не пошкодив Йосифові й підданам його в Єгипті показує, що той голод о духовний покарм на землі не існує в Божій організації, і що протягом голоднечі в організації Сатани Бог не перестає кормити своїх людей а дає їм покарм на часі підчас голоднечі у світі. Є одиниці, що признають себе за послідувателів Ісуса Христа, і кажуть, що коли Карло Т. Росел помер, то і духовий покарм на землі вичерпався. Таке попушення — цілком нерозумне і не налідає св. Письма. Ми мусимо пам'ятати, що Бог Єгова через Ісуса Христа виконує свої заміри. Факти показують, що від 1919 р., многи одиниці були приведені до знання правди і були прийняті в храм і сталися частию Божої організації й частю Його останка на землі. Також ті, з котрих складається велика громада мусять накормитися й прийти до Божої організації під Більшим Йосифом щоби прийняти їх покарм, і Єгова постарався щедро щоб накормити їх.

40 Сатанська організація на землі увязнила многи людей. Се увязнення гол'вно виконується при помочи страху й тримання їх в незнанню відносно Божої провізії для них. Сі люди доброї волі знаходять у вязницях стару й поцьвилу поживу і більше нічого для підтримання себе. Пророк Езекиїл каже, що вони плачуть і стогнуть задля гидоти яка діється й задля нещасного положення який існує. Ріка Сатанська комерція не принесла задоволяючої поживи для тих вязнів. Вони майже гинуть з голоду. Ті, що люблять правду і мають віру в Бога і Ісуса Христа, чують про Боже правительство під Ісусом Христом, Більшим Йосифом, і довідуються, що шпихлері того ласкавого правительства повні богатої духової поживи для шукаючих Господа. Як фараон почув ридання людей, так і Єгова чує стогнання людей в недоли. "Як же заголодала й земля Єгипецька, завили люде до фараона про хліб." Каже ж фараон усім Єгиптянам: Ідіте до Йосифа, і, що скаже вам, чиніте." — 1 Мойс. 41: 55.

41 Так і Бог тепер приказує людям, що жаждують і прагнуть духовної поживи, йти до Ісуса Христа. Тепер Єгова каже до людей, що бажать підтримуючого покарму: "Се слуга мій [Ісус Христос, Більший Йосиф], що я вибрав; любий мій, що влодобала Його душа моя; положу духа мого на Него, й вістити ме поганам суд;... і на ймя його вповати муть погане." — Мат. 12: 18-21.

42 Єгова висилає своїх свідків сьогодні до голонних душ, і каже до них: 'Рідіть до мого Слуги, Ісуса Христа, і що Він скаже вам, чиніть се, і ви будете жити.' Лише ті, що йдуть до Ісуса Христа і сповняють Його прикази, будуть жити. Нема иншого ніякого средства щоб можна

отримати життя. Тут дається приказ і пораду людям доброї волі з котрих буде складатися велика громада, котру тепер виводить Господь. Відносно тих, що йдуть до Більшого Йосифа, і котрі слухають Його приказів і остаються вірними і правдивими, написано є: "Вже не будуть голодні, ані жадні, ані падати ме на них сонце, ані жадна спека; агнець бо, що на середині престола, пасти ме їх, і водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх." (Одрк. 7: 16, 17) Ось так Бог показує шукаючим Його ту щедрю провізію о яку Він поставався для них. Бачучи се, вірний останок мусить оціняти не лише їх привилей, але і їх велику відвічальність підносити прапор для людей і указувати їм на шпихлер й комори Єгови, котрі переповнені достатком духової поживи. «Теперішній "голод" прийшов на правительство Сатани сього світа і дається чим раз більше відчувати больчо й закінчиться у битві великого дня Бога Вседержителя.» Протягом цілого того періоду голоднечі, щоби люди доброї волі могли отримати охорону й благословенства, мусять йти до Господа Ісуса Христа, Більшого Йосифа, і кормитися подостатком духової поживи яку Він по приказу Єгови приготував для них. Сі фізичні факти ставиться тепер пред людей, і кожний мудрий чоловік буде радуватися зрозуміши їх.

43 Тепер Єгова дає до довідома послухним сотворінням на землі про своє споріднення й свого царського дому до "инших овец", котрих Ісус Христос збирає, і котрі становлять "велику громаду". Написано в св. Письмі: "Пробогато людей, котрих ніхто не міг перелічити", або громада без числа. Єгова рішив точне число яке має становити царський дім, але щодо великої громади, то нема причини чому малобути рішене число її. Спевністю, що Він міг знати наперед скільки членів буде в ній, але очевидно Він закрив се перед собою. Він велить людям пізнавати Його ласкаву провізію для них, і без жадної сторонности і використання кождому дозволено прийняти сю провізію й жити або відкинути її і остатися під прокляттям і згинуті. Бог Єгова отворив дорогу до життя, щоб люди шукали Більшого Йосифа, Ісуса Христа, і кормилися хлібом о який Єгова постарався для них і щоб вони прийняли правду і стали під цілковиту контролю Господню, осталися там і радісно слухали Його. Всі ті, що чинять після заповідей Його і затримують їх невинність до Бога Єгови оставшися правдивими і непорушним до Нього, отримають Його благословенства. Такі не тільки будуть радо кормитися Єговою ласкавою провізією, але будуть радуватися мати часть у несенню цієї радісної новини иншим, щоби і вони могли придучитися до прославлення й возвеличення Єгового ймя.

44 Дальше написано: "А голодлеча придавила весь світ. Поодчиняв же Йосиф усі житниці, та й продавав хліб усім Єгиптянам. Кинулись тоді всі землі до Йосифа в Єгипет; бо всюди

панував страшний голод." (1 Мойс. 41: 56, 57) Се дальший доказ цілковитої безсторонности Господа. Божя провізія отворена для усіх країв світа. Се також доказує, що протягом цієї голоднечи сим покармом головно кормиться велика громада. Відносно сього написано є, що велика громада виходить із "кожного народу, і роду, і людей, і язиків", і стоїть перед престолом Ісуса Христа, витаючи Його як Царя, Визволителя й Спасителя світа, і "покликували ве-

ликим голосом, говорячи: Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." (Одрк. 7: 9, 10) Тепер ми знаємо, що ангели в небі, воскресші члени тіла Христового, і останок на землі радуються й співають хвалення Єгови, і тепер велика громада прилучує свій голос з иншими і всі кажуть: "Благословенне, і слава, і премудрість, і подяка, і честь і сила і кріпость Богу нашому по вічні віки." — Одрк. 7: 12.

(Дальше слідує)

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го марта, 1937]

"Се поприходять з далека, — одні від півночі, другі з Симиї-країни." — Іса. 49: 12.

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА отворив дорогу до життя, і хто пильно шукає тієї дороги, знайде її. Є лишень одна дорога до життя і принале: зних до нього балогословенств, а сією дорогою є Ісус Христос, котрий проляв свою кров і зробив примирення за многих, т. є, за всіх тих, що приймуть Божі условини. (Йоана 14: 6; Мат. 20: 28) Иншої дороги нема. "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема иншого імя під небом, даного людям, щоб ним спастись нам." (Діян. 4: 12) Сатанські релігійні наймити затримують людей доброї волі в їхніх "в'язницях" і спонукують їх вірувати, що їх спасення залежить від їх приналежности до релігійних організацій, так званими "церквами". Ті бідні в'язні сумують думкою; І коли вони зберуться разом в неділю рано, по їх звичаю, і злучать їх голоси разом піснею, тоді вони співають сумний тон. Вони голодують задля браку духової поживи, і неначе ридань з розпуки, даючи їх голос чути, і в нутрі своїм вони квілять за лучшим днем. Бог почув ридання сих щирих одилиць. Ісус Христос, Більший-чим Йосиф, тепер отвирає комори свого Отця і висилає із храму останок свідків Єгови із вісткою, що Єгова щедро постарався о конечности для підтримання життя й дає безконачне щастя для тих, що слухають приказів Його Управителя. Ся пророча драма, разом з иншими пророцтвами, показує, що хто слухає Його й вважає на Його прикази, прийдуть зі всіх сторін землі, від усіх народів, поколінь і язиків осягнуть і будуть учасниками тієї провізії о яку Єгова ласкаво постарався. Ті що є послушні й затримують їх невинність до Бога, будуть до такої міри оправданям Єгового імя.

Старий світ знаходиться в темряві, будучи під гноблячою рукою ворога, релігійні перекупчики стались головними слугами, що тримають людей в незнанню. Та Господь Ісус, великий і справедливий Суддя, сів на своїм престолі судещи і зібрав перед себе всі народи, і дає нагоду всім, що бажають справедливости і життя,

знайти дорогу й прибіжище в організації Єгови. Коли в Єгипті й навколичних краях повстала голоднеча, Йосиф продавав поживу для тих, що шукали її. Се продання поживи не значило ані не предсказувало, що свідки Єгови можуть робити торгівлю з вістки царства для самолюбної наживи, але значить, що се на місці й властиво для людей, що мають средство до купна, щоб вони показали їх оцінення Божої провізії й добровільно жертвували щось на поширення вістки царства, щоб инші могли чути її. Для цієї причини свідки Єгови беруть маленькі датки від тих, що бажають і можуть офірувати на літературу; а хто не може сього зробити і бажає вістки в друкованій формі, таким щедро дається даром. Коли люди довідуються, що ся провізія не від чоловіка, але що Бог постарався о ню, тоді вони бажають зробити маленьку жертву щоби указати їх оцінення Божої доброти, і сим вони шире бажають, щоби їх ближній міг також довідатися о Його ласкавій провізії і отримати Його благословенства.

Весь Єгипет знайшовся під Йосифом як правильним володарем. Так і тепер весь світ знаходиться під Ісусом Христом, Більшим-чим-Йосифом, яко правильним володарем, однак Сатані дальше дозволено уживати своєї сили. Протягом короткого періоду часу перед Армагедоном ті люди доброї волі мають нагоду показати себе по стороні Бога і справедливого царства, і сим чином розділення народів поступає вперед. Організації Сатани цілком забракло духового покарму в сім часі. Релігійні організації, будучи частю видимої організації Сатани, не мають духового покарму для людей. Всі люди доброї волі можуть йти до Божої організації під Христом, Більшим-чим-Йосиф, щоби їм знайти духове підтримання там. Отже в сій точці пророчої драми Фараон представляв Єгову, коли він сказав до Єгиптянів: "Ідіте до Йосифа, і, що скаже вам, чиніте." Так і тепер у сповнення цієї пророчої драми Єгова, ділаючи через

своїх свідків, повідомляє людей, що Він — Бог, котрого єдиного ймя Єгова; що Він постарався о благословенства для людей через Ісуса Христа, і тому хто бажає життя мусить йти до Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосиф. Вони мусять робити те, що Господь Ісус каже їм робити, інакше вони помруть. (Діян. 3: 23) На свідків Єгови положено відвічальність розказувати людям о Божій провізії, і если вони не схотять або відмовляться бути послухними приказам Господнім, то вони також помруть. Свідки Єгови не можуть спасти нікого, але вони можуть сповнити Божі прикази дані їм і сим помочи иншим пізнати дорогу до життя. "Вірний Слуга" кляса буде виконувати ці прикази, і чинячи се він останеться живим і навіки буде славити Всевишнього.

* Серце радується Божих людей коли вони бачуть як чудово Єгова давно тому кермував найменшою частию тієї драми, яку Він відкриває для тих, що пильно шукать Його пізнати. В сій точці на сцену виходить Яків і відобрає часть, представляючи Бога Єгову. "Я ж чув, що є хліб в Єгипті. Рушайте туди, та купіте таменьки хліба, щоб нам жити, не помірати." (1 Мойс. 42: 2) Як фараон велів Єгиптянам йти до свого управителя, Йосифа, і слухати його приказів, так і Яків приказав своїм десятиом синам, пів-братам Йосифа, йти до Єгипту за потрібними достатками. Тут Яків представляв Єгову, котрий велить усім людям доброї волі йти до Ісуса Христа, свого уповажненого управителя, щоб люди жили не помірали. Від коли останок був зібраний до храму Єгови велів своїм свідкам, оставкові насіння своєї жени, виїти на землю і збудувати дорогу для людей, і розказувати їм правду відносно Його провізії, щоб вони могли прийти до Його великого Управителя, на котрого раменах спочиває правительство, і котрий ставсь Богом кріпким, Отцем будучого віку, Князем мира, котрий подає голодним душам хліб життя. (Іса. 9: 6; 62: 10) "Се хліб, що з неба сходить, щоб, хто їсть Його, не вмер." — Йоана 6: 50.

* Коли Яків вислав десятиох синів до Єгипту, він затримав Бенямина з собою, якож сказано щоб "не сталась йому в дорозі пригода!" (1 Мойс. 42: 4) Сим чином Яків показав свою особливу любов до Бенямина, і сією частию драми Єгова предказав свою любов і ласкаву провізії для тих, що пізнають правду по приході Ісуса Христа до храму і зібрання їх у "вірного слугу" клясу, зробивши їх членами свого власного дому. Ся часть драми не представляє, що люди доброї волі будуть шукати отримати ласку Божу перед тим, нім ті представлені через Бенямина отримать Його ласку. Яків, виславши своїх десять синів у Єгипет за хлібом, син також старався і за Бенямина щоб підтримати його життя, і Беняминів не було треба йти до Єгипту особисто. Тут Бенямин представляв молодшу духову громаду, що прийшла до Бо-

жої організації від 1922 р. аж до 1931 р., і сим Бог показав свою любов до них.

Тоді Бенямин був молодим чоловіком, з початком двадцяти років віку, і представляв тих, що по 1922 р., з виляттям святого духа, прилучилися до Єгового останка, їх духових братів. Отже Бенямин представляв ту саму клясу, що Естер і Рута, про котрих описується в иншій драмі. Се що Яків затримав свого сича Бенямина від подорожи до Єгипту, вишло на велику пробу для пів-братів Йосифа, ктра то проба рішила чи вони мають або не мають заздрість і ненависть до Бенямина як се вони поперед показали до Йосифа. Яків дальше іще думав, що Йосиф був убитий дикими звірями. Бенямин був єдиним його сином від Рахелі, його олюбленої жени, як се виглядало тоді Якові, і тому він зробив всяку потрібну остоорогу схоронити свого сина, і такий чин Якова випробував стан серця десятиох пів-братів. Нім Йосиф відокрив себе десятиом пів-братам, то вони мусіли показати їх бажання робити добро Беняминів. Ся часть драми предказувала, що Єгова найперше випробує людей доброї волі чи вони позбулися релігійного духа сього світа відносно переслідування Ісуса Христа, що вони мусять доказати нім Він відкриє їм дорогу до життя.

* Люди доброї волі мусять показати, що вони вже не посідають "козлячого" духа, але що вони мають успособлення "вівці", і тоді Господь відокриється їм і покаже їм Божу провізії для всіх таких. Факти добре знані показують, що кляса Понадаба найперше показує ласкавість для свідків Єгови і тоді Господь відокриється їм і дасть до відома о Божій ласкавій провізії для них і укаже їм на дорогу до вічного життя.

* Здається, що тут буде на місці згадати іще иншу річ: "Була бо голоднеча в Канаан землі", де Яків перебував з своєю родиною і де вони були паломниками та чуженцями. Яків і його родина були тими людьми, що виглядали города або організації про що описує апостол Павло в листі до Жидів. Сьогодні земля знаходиться іще під панованням Сатани і його організації, і в таких то краях свідки Єгови і инші, що люблять Бога, перебувають як прохожі, паломники і чуженці. У світі тепер панує велика голоднеча з браку духової поживи, лише для тих ні, що люблять і служать Богу Єгові. Тепер весь храм кляса прославляє Єгову за Його милість і доброту і укаже на Більшого Йосифа яко Божу провізії для них. Всі святі Божі пророки, котрі через довгі минувші століття пророкували, предказували приход великого Месії й указували людям, що Він той, котрого Єгова уживає до роздавання життя. Яків є заключений між тими святими пророками, що вірно служать Богу. Отже здається тут не буде не намісці піддати дужку, що ті святі пророки вскорі будуть пробуджені з мертвих перед Армагедоном, і нім Божий останок забереться з землі, і що вони прилучаться з иншими свідками тепер на землі в проголошенню Божої провізії для

людства. Отже се значилоб, що Яків в тій драмі не лише представляв Бога Єгови висилаючи людей доброї волі до Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосифа, але він також в меншій мірі представляв святих старинних мужів, котрі своїм пророцтвами предсказали Єгову провізію для людства.

⁹ Фараон і Йосиф разом становили "висші влади" в Єгипті, і так вони представляли Єгову й Ісуса Христа, дійсну висшу владу. "Йосиф же правив землею; він і продавав усім землянам. Поприходивши ж брати Йосифові вклонились йому лицем до землі." — 1 Мойс. 42: 6.

¹⁰ Тут ще інший доказ, що всі сотворіння повинні слухати "Висших Властей", Єгову і Ісуса Христа, радше чим усіх людей. Безсумніву Йосиф мав чути, що голоднеча була також в Канаан землі, і тому він предчував, що родина його отця прибуде до Єгипту за поживою і що вони мусять прийти до нього, і що прийде нагода для нього показати ласку для тих, що покірно шукали його ласки, і тоді він відокриється їм і ту провізію яка була зроблена для них. Йосифова пророка драма, яка снілась йому коли був ще хлопцем, мала тепер сповнитися, і його "браття прийшли і поклонилися перед ним". Можливо, що вони пригадали собі той сон в тім часі й се малоб змягчити їх серця до Беняміна. Ті десять людей прийшли до Єгипту головно за хлібом та рибою (Йоана 6: 26); та з поступом драми вони представляли класу людей, що шукають Господа найперше для само-охорони і котрі опісля пізнали Його любов і доброту і радо поставили себе під контроль Господню. Се вже аж підчас других одвіденів до Єгипту, що ті десять пів-брати довідалися з радістю о провізії яку Йосиф зробив для них. Вони поступенно пізнавали ту життя-даючу провізію. Сталося се 24. лютого, 1918 р., що Господь перший раз велів прилюдно голосити вість "Мільони тепер живущих ніколи не помруть", однак се сталося кілька років опісля, що Господь відкрив, що "вівці" класа в купі із "козлами" класою мають явитися перед Нього на суд, котрий мав взяти місце перед Армагедоном, а не по Армагедоні, і підчас тисяч років царювання. (Мат. 25: 31-46) Так зарані як в 1918 р., декотрі зачали шукати Господа, щоб їм жити на землі, почувши вість "Мільони людей тепер живущих ніколи не помруть"; однак се сталося аж в 1935 р., що Господь відкрив, що се "інші вівці" класа становлять велику громаду, і будуть вічно жити на землі; і від того часу головню ті "вівці", показали своєю більшою любов'ю і посвяту до Господа, служачи йому і Єгові радісно; тому що вони люблять і мають часть в оправданню Його імя.

¹¹ Постепенно ці правди були відкриті людям доброї волі, й поступенно вони робили глибоке вражіння на їх умах. Ісус Христос, Більший-чим-Йосиф, предчував прихід таких людей доброї волі до Нього, і Він так зробив, що Його вірні послідувателі вірою бачили їх прихід до Госпо-

да. Але відкриття властивого споріднен до Господа Ісуса Христа, і до Його ост прийшло аж у властивім часі, коли Він відкривати свої пророцтва в їх користь. Інок бачив, що ще інша класа виходила, ални не могли розпізнати її аж прийшов Бназначений час. Та велика громада мусять ше доказати, що вона позбулася самолюб мотиви в шуканню Господа; що вона є д доброї волі до Бога, до Більшого Йосифа Його молодших братів на землі; і що вона кає Господа і служить йому, бо вона ле Його і Його нарід. Тоді Господь відокр своєю ласкаву провізію. Тепер добре знані ти якраз пасують сьому пророцтві.

¹² Тепер мала прийти проба на тих десяти братів. Коли вони явилися перед Йосифом оскаржив їх як шпігунів, що шукали погу Єгипет. В сім він був оправданий із точ трактовання яке він отримав з їх рук кол іще був молодцем. Однак дійсна ціль в тім він оскаржував їх як шпігунів, була пості їх на пробу, що пророко предсказувало і яка мусяла прийти на Йонадабів або людей рої волі занім дорога життя буде отворені них. (1 Мойс. 42: 6-14) Йосиф пізнав своїх тів, але вони не пізнали його. Вони сказал му, що вони мають іще молодшого брата наан землі, котрий іще жив. І вони також дали іще про "одного немає". Тут вони ма думці Йосифа, котрого вони продали в Ег Тоді Йосиф сказав до них: "Се ж воно й що я сказав вам: ви проири. Ось чим опр етесь: Бодай так був жив фараон! Не ви звідді, коли брат ваш менший не прийди." — 1 Мойс. 42: 14, 15.

¹³ Се була тяжка присяга якою заприс Йосиф, кажучи "Бодай так був жив фараон найвисший володар Єгипту, що пророчо зувало на найвисше істово в силі, Бога Є Постанова Йосифа була не зломана що його лодий брат мав бути приведений до н Йосиф затримав сих десять пів-братів чередни, щоби вони мали час уважно застанови над сим, що він сказав їм. Се була велика ба на них, бо вони знали, що їх отець ніко дозволить щоби Беняміна забрано до Ег.

¹⁴ Тепер завважте події які перейшли і ють до пророцтва. По 1918 р., всі народи зібрані перед Більшого-чим-Йосифа на (Мат. 25: 31-35) Сі зібрані включають л доброї волі, котрі підчас пробів і суду му показати себе, що вони є правдиві "вівці", ють любов, яка запевнила б їм стати по ст ні Господа і в ласці Його. Проба яка м прийти і яка прийшла на людей доброї вол казує, чи вони є ще дальше за організаціє тави й чи вони ділають проти інтересів Бо Царства під Христа, як се декотрі вороги д ше чиняють. Се правда, що ті люди доброї не знали, що вони були на пробі, однак зміняє справи. Се дало їм лучшу нагоду казати їх дійсну ціль і стан серця. Если

дальше покажуть духа самолюбства, ненависти і заздрости до Божих людей, якого духа указали Йосифа його пів-брати коли його продано до Єгипту, тоді вони будуть поставлені на стороні "козлів". Если ж вони покажуть духа доброти до найменших з братів Христа, представлені через Беняміна, і будуть шукати чинити їм добро, тому що вони служать Богу і Ісусу Христу, то се покаже їх властивий стан серця і будуть признані за "вівці" клясу. Завважте тепер, що в 1918 р., Господь зачав проголошувати вість "Міліони людей тепер живючих ніколи не помруть", та навіть тим, що чули сю вість, Господь не відокрив їм через кілька років дійсного стану. Чому Він се так робив? Щоби, інша кляса представлена в драмі через Беняміна була приведена до нього найперше і злучена з Ним і стала частю запечатаних дванацяти поколінь духового Ізраїля. Кляса Беняміна мусить бути заключена в сім числі 144,000, і се мало бути dokonано ним спізано велику громаду, як "інші вівці" Господні. В той самий час прийшла проба також на тих, що шукають Господа і звивають Його імя, і така проба мала рішити чи вони є "козли" чи "вівці" кляса. Одкриття 7: 1-10 показує, що ся робота мусіла виконатися найперше і котра включає клясу представлену через Беняміна, ним велика громада була відкрита. Факти точно пасують, що та робота була викона по 1918 р., перед відкриттям великої громади Господом духовому і Божому останкові на землі.

В 1931 р., дванацять "годин" (років) праці в вениці Єгови закінчилися, як про се описується в приповіді Господа Ісуса, і робітникам виплачено по "денареві", себто, дано їм "нове імя". (Мат. 20: 1-16) Сталося се в неділю, 26. липня, 1931 р., що ся велика правда була відкрита Божим помазаникам і вони радо привняли те "нове імя" з рук Господніх. Лише два місяці перед тим Господь відкрив своїм людям значіння пророчої драми у котрій Мардохей і Естер відіграли важну частю, і котра то драма відкриває дві часті "вірного й розумного" слуги, себто останка. В червню, 1931 р., в Лондоні, Англії, пророцтво Езекиїла девята голова було вияснене Божим помазаним людям, і тоді вони довідалися, що ті, котрих Бог приказав назначити на їх чолах, становили земну клясу, "інших овець" Господа Ісуса, котрі дістануть життя на землі як людські сотворіння. Рівнож таке вияснення було дане на міжнародній конвенції в липню, в Колумбус, Огайо. (Тоді Божий помазаний останок побачив, що люди доброї волі будуть жити на землі; але навіть тоді вони іще не були пізнали великої громади, бо велика громада не була відкрита для них. Щоб мож рішити хто становить "козли" а хто "вівці", то люди що шукали Господа мусіли бути випробувані, а сі проби мали рішити який їх стан среця до "найменших братів у Христі", представлені через Беняміна, і котрі також є представлені через Рут і Естер. Чи покажуть вони себе щирі й доброї

волі й ласкаві до братів Христа? або чи вони будуть трактувати Господніх дітей як тілесні Жидівські брати Ісуса трактували Його коли Він був на землі, і як Йосифові пів-брати трактували його коли він був молодцем? У пророчій драмі те, що ті десять пів-братів зробили Бенямінові, Йосиф се вважав як зроблено для нього. Так що люди зроблять найменшому з братів Більшого-чим-Йосифа (означуючи Ісуса Христа), то Ісус Христос вважає як Йому, і сим чином "козли" й "вівці" відкриваються. Досвідчення через які Господні помазані люди перейшли протягом минулих кількох років ясно пасують сій часті пророцтва,

"Тоді Йосиф привів сих десять пів-братів перед себе: "Каже ж їм третього дня: От що вчиніте, так останетесь живі; бо я собі людина богобоязлива. Коли ви певняки нехай один з між братів сидить у неволі, де вас вартують, а ви йдіть, листачити хліб вашій семі, в вашу господу. А брата вашого меншого приведіте до мене, так і правдиві будуть ваші слова, і не загинете. І вчинили так." — 1 Мойс. 42: 18-20.

Йосиф тримав одного із них як за поруку щоби запевнити представлення перед нього Беняміна без ушкоди. Він велів Симеона, одного з них звязати і затримати. Йосиф промовляв до своїх братів через товмача, очевидно тому щоби не дати пізнатися, і вони не знали, що він міг говорити по верейській. Коли ся проба прийшла на них, тоді вони зачали обговорювати свій клопіт в присутности Йосифа у єврейським язюку. Вони пізнали свій злочин і визнавали свій гріх один одному проти Йосифа їх брата, котрого вони продали в Єгипет, і розуміється Йосиф чув їх сповідь, що подвійно запевнило його, що вони щиро покаються і що вони приведуть Беняміна безпечно до нього. (1 Мойс. 42: 21-23) Так і Ісус Христос, Більший-чим-Йосиф, старается о охорону і безпечність для молодших з останка, представлені через Беняміна, щоби вони були злучені з Ним у храмі, і тут люди доброї волі мильно трактували Божих дітей в 1918 р., і перед тим, і пізніше щирі жалували і визнавали їх злочини в тім згляді, то се показує, що вони не були в гармонії з Сатаною і його організацією й його слугами, і що їх стан серця є властивий до Господа. Декотрі люди доброї волі були і перед тим проти мильного трактовання Божих людей підчас Світової Війни, як Рубен був проти мильного трактовання Йосифа, і вони помогли іншим побачити й визнати мильний чин в переслідуванні Божих людей протягом того часу. Ось так "вівці" кляса відкриває себе. В минулих кількох роках люди доброї волі до Бога показали свій стан серця через їх служення свідкам Єгови, помагаючи їм оскільки вони могли. Інший пророк Єгови, відносячися до тієї самої кляси, що указує свою любов до Бога і показує своє несамолюбне успособлення і помагає іншим побачити правдивий шлях, каже: "І зберуть вони всіх братів ваших зміж усіх народів на дар Господу на

конах і возах, на носилах і на мулах та верблюдах — на сьвяту мою гору в Єрусалимі, говорить Господь, — так само, як Ізраїль приносить дар у дом Господній в чистій посудині. З них я буду брати в сьвященники й левіти, говорить Господь. Бо як нове небо й земля нова, що я сотворю, все будуть передо мною, говорить Господь, так буде рід ваш і імя ваше." — Іса. 66: 20-22.

¹⁸ Ті "інші вівці" кляса стараються помагати іншим побачити й прийти до Божої організації під Христом, щоби вони пізнали дорогу до життя. Розпорядивши затримати Симеона як залог, Йосиф приказав останнім дев'ятьом наповнити торби їх пашнею. Він прийняв гроші за хліб з їх рук, а тоді потайно велів назад покласти ті гроші в їх торби з хлібом. (1 Мойс. 42: 25, 26) Та і життя-даючі й життя підтримуючі правди, представлені через поживу яку Йосиф поклав в їх торби, тепер Більший-чим-Йосиф, Ісус Христос, посилає людям рукою своїх вірних свідків. Ті життя-даючі правди в дійсності є подарунком "без срібла й без плати" (Іса. 55: 1, 2), а се було представлено через гроші, що були поставлені на ад в торби. Сьогодні правду дається людям яко вільний дар від Господа, хотия люди, що приймають правду, дають гроші в часі коли вони приймають вість. Їх датки лише помагають іншим пізнати правду і становить доказ їх щирости.

¹⁹ Йосифові пів-брати мусіли показати їх готовість дати щось за хліб отриманий, і так люди доброї волі мусять тепер показати, що вони мають духа жертви і несамолюбства і що вони бажають помочи іншим дістати потрібну духову поживу, і тому вони жертвують маленьку датку для сієї цілі. Се — дальша проба їх несамолюбства. Господь міг постаратися о вість в друкованій формі і зовсім безплатно доручити її в руки всіх людей, та се не Його спосіб. Хто самий бажає правди, і має властивий стан серця до Господа, той мусить показати свій властивий напрям діланья, і се в мірі показано через їх добровільну датку за вість у друкованій формі. Всі гроші належать до Господа, і те, що люди офірують, вони дістають назад. Се Господь не робить тому що Він ошадний, але тому, що се дає спромогу людям показати їх дійсний стан серця. Ся проба вийде на їх користь. Многі люди дають гроші за літературу тому, що вони щиро вірують, що люди котрі розносять сю вість є дітьми й слугами Божими, і задля сієї причини їх серця є порушені чинити добро, що вийде на їх власну користь.

²⁰ Полишивши Симеона поневоленого в Єгипті, інші дев'ять повернули до Канаан і принесли звіт їх отцеві. Яків вельми сумував задля врати Йосифа, а тепер його син Симеон був також забраний від нього; і коли йому сказано, що він мусить післати Бенямина, то він ще дужше сумував, і в сім Яків показав свою любов до свого сина. Тут Яків представляв Єгову, Життя-дателя всіх, що люблять Його дітей. "Сам бо

Отець любить вас". (Йоана 16: 27) "Він старається про вас." (1 Петр. 5: 7) Се відкриття Якової любови до його загублених синів сталося дальшою пробою для останніх дев'ять пів-братів, і рішило чи вони зважають на терпіння отця в сім помотанім стані річей і чи вони будуть співчувати з ним. Так і люди доброї волі, що шукають Господа, мусять показати їх взгляди на до Єговових почувань і Його любови до синів своїх. Отже їх дійсний стан серця відкривається в їх відношенню до свідків Єгови, духових братів Більшого-чим-Йосифа, і в сім як вони трактують всіх тих, що служать Богу духом і правдою. Вони мусять показати їх любов до тих, що їх Єгова любить, і показати що вони не мають злої волі до них.

²¹ У великім смутку Яків заявив, що Бенямин не повинен йти до Єгипту з іншими. Рубен, один з дев'ятьох, тепер показав свою любов до отця, і безсумніву мав висказати почуття всіх дев'ятьох. Він заявив своему отцеві, що коштом свого власного життя він приведе Бенямина назад безпечно і віддасть своєму отцеві в Канаан. Та проба прийшла на всіх тих мужів; і Юда, котрий предложив продати Йосифа за дванацять срібняків, тепер виступив і предложив статися за порукою за Бенямина. До свого отця він сказав: "Я сам буду йому зарукою; з рук моїх вимагати меш його. Коли не приведу його до тебе, й не поставлю його перед тобою, нехай буду гришен перед тобою непростено довіку." — 1 Мойс. 43: 9.

²² Сі дев'ять пів-братів Йосифа показали, що вони мають властивий стан серця до Якова і до їх брата Бенямина, і се також мало показати їх стан серця до Йосифа. В сій точці драми вони представляли клясу людей, котрі брали участь у переслідуванню Божих дітей, але котрі отворивши свої очі, змінили стан сво-го серця і тепер радісно роблять що вони можуть для правдивих слуг Господніх і сим вони показують їх любов до самого Господа. В сей день сповнення пророчої драми виходять люди, що колись знущалися над дітьми Господніми, але котрі спостерігши свій мильний напрям, призналися до вини й приложили змагання чинити добро для слугів Єгови, і сим чином вони показують їх любов до Єгови і до Ісуса Христа і Його братів, прилучившись із ними до проголошення вістки життя, о котре постарався Єгова. Такі люди показують себе, що вони належать до "інших овець", з котрих Господь Ісус заявив, що Він приведе їх до стада Божого.

²³ Два сини Якова, ставшись за порукою отцеві й заявивши їх любов до нього, безсумніву дістали повне попертя і інших сімох, і були представителями цілого числа. Страшний голод дальше панував в краю, і в домі Якова знов забракло поживи. Треба було конечно дістати поживу або вмирати з голоду. Яків пильно слухав благання своїх синів, котрі бажали знову йти до Єгипту і взяти з собою Бенямина і сим запевнити себе, що вони дістануть іще один за-

пас поживи для підтримання їх життя. На їх щирі й пильні благання Яків згодився: "Каже ж їм отець їх Ізраїль: Коли так воно є, чиніте по своїму. Понабирайте ж того, що родить у нас найлуччого в торби, та й везіте громадському мужеві тому гостиньця: трохи бальзаму та трохи виноградного меду траганту та ладану, і писташок, оріхів і мигдалю. А гроше. везьміть удвоє з собою; а ті гроші, що познаходили в торбах ваших, везіть назад з собою. Може то недогляд. І брата свого возьміть, і знявцись ідіть ізнов до громадського мужа. Бог же Всемогущий нехай дасть вам ласку в очу громадського мужа, щоб одпустив брата вашого Бенямина. А коли мені вже бути бездітним, то буду бездітним. Узавши ж мужі гостиньця та грошей удвоє з собою та Бенямина, знялись, та й прийшли в Єгипет, і стали перед Йосифом." — 1 Мойс. 43: 11-15.

¹⁹ Яків не лише велів повернути гроші які Йосиф помістив в торби своїх пів-братів, але також післав стільки ж щоб купити більше хліба, і також післати тому "мужові" подарунок. Розуміється тим "мужом" був Йосиф, але Яків не знав, що се був його син Йосиф. Своім добрим ділом Яків показав мудру провізію для своїх синів, пів-братів Йосифа, як і для Бенямина: "Гостинець, тайкома даний, гас, гнїв, і дар у пазуху — велику досаду." (Прип. 21: 14) "Дарунок розширює чоловікові дорогу, ба й до павнів великих його допускає." — Прип. 18: 16.

²⁰ В сім Яків представляв як Егова Богає о всіх тих, що заявили себе по стороні Бога і Його Царя, о останка і велику громаду, щоби їм пішло добре з руки великого Управителя, Судді й Екзекутора, Ісуса Христа, котрий тепер у храмі. Подарунки або датки даються коштом жертви, і показує несамолюбне успособлення і готовість слухати й служити Всевишньому. Несамолюбство, т. є, любов, відкривається готовістю і змаганням попірати те, що справедливе. Люди доброї волі, отже "інші віви" Господні, тепер показують їх несамолюбне бажання помагати вістці царства на честь Егового імені і на добро тих, що люблять справедливість. Сю прихильність вони показують через свою жертву і готовість помагати своїми средствами дальше видавати вість царства. Сим чином вони зростають в побожності. Господь зазначив своє правило сими словами: "Бажанне праведних — одно лиш добро, дожджанне безбожних — гнів. Той сипле щедро, й йому ще прибуває, а другий на міру скупий, та й все біднішає. Добродійна душа буде насичена; хто щедро наділує, й сам наділень буде." — Прип. 11: 23-25.

ІНША ПРОБА

²⁰ Проби на сотворіння приходять тому, щоби вони добровільно могли доказати чи вони затримують їх невинність до Бога. Справи людські так уложені, що вони мусять стрівити сі проби, хотяй вони не знають в тім часі яка є ціль сих пробів. Та велика драма дальше про-

довжається. Ті девять пів-братів, разом з Бенчином, подорожували назад до Єгипту, привівши безпечно Бенямина з собою перед управителя. Бенямин, будучи привидений перед Йосифа управителя, представляв тут молодших синів Сиона, Божої організації, що були привидені до єдності з Ісусом Христом і іншими членами царської родини. Ті девять пів братів представляють тих, що не належать до Сиона, але котрі приходять до Божої організації і котрі радіють у своїм змаганню брати участь у службі Господній і указувати иншим на ласкаву провізію для них. Відносно сього завважте слова Егового пророка, а іменно: "Так говорить Господь Бог: Се я підніму руку мою до народів і виставлю стяга мого до людів, і поприносьят сини твої [сини Сионські] на руках і дочок твоїх на раменах. І будуть царі цїстянами тобі, а цариці кормитимуть тебе; і припадати муть ниць до землі й порох на ногах у тебе лизати, й зрозумієш тоді що я Господь, і хто вповає на мене, не зазнає стыду [як-Йосиф не зазнав]". — Іса. 49: 22, 23.

²¹ Люди ріжного ходу життя тепер отримують дорогоцінну вість про царство Боже і указують їх любов до Господа через прилучення до роботи в рознесенню сієї вістки для инших, і сим чином приводять їх до Господньої організації. "Се мене дождають острови, а навперед них несуться кораблі Тарсійські, щоб перевезти синів твоїх з дальнього далеку, а з ними срібло їх і золото їх імені Господа, Бога твого й сьвятого Ізрайлевого, бо він прославив тебе." — Іса. 60: 9; гл. також Ісаїї 66: 20-22.

²² Коли девять братів явилися перед Йосифом з Бенчином, тоді Йосиф увільнив Симеона, котрий був затриманий як запорука. (1 Мойс. 43: 23) Се здається пророчо говорить, що коли люди доброї волі в часі проби докажуть їх ласкавість до свідків Егови і сим покажуть їх несамолюбство і добру волю до Бога і Ісуса Христа, тоді Господь Ісус Христос, Більший-чим-Йосиф, увільнить таких людей доброї волі із вязниць у котрих вони були поневолені організацією Сатани. Такі увільнені одиниці прилучуються до помазаних слуг Божих і отверто своїм напрямом ділання заявляють себе по стороні Бога Егови і радісно служать йому.

²³ Зібрання кляси Бенямина перед Господа Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосифа, поступало від 1922 р., аж до замкнення служби у винниці в часі виплачення "денаря" Господнім духовим слугам в храмі. (Мат. 20: 1-16) Коли Йосиф побачив Бенямина перед собою, що доказало, що його браття уснішно стрівули пробу, він сей час дав приказ приготувляти обід для десятиох братів, разом з Бенчином, котрий вони мали їсти з ним (Йосифом) в його домі; котрий тоді представляв організацію Егови. Обід не взяв місце зараз, але приготування взяло місце зараз. Одкриття Йосифа і його братів, т. є, показання їх властивого споріднення, не зараз взяло місце. Ті пів-братів, будучи привидені

до дому Йосифа, були здивовані й вельми заклопотані. Тоді вони приступили до слуги Йосифового дому і старалися вияснити йому про гроші які вони знайшли в своїх торбах, і щоби запевнити його о своїй чесноті, вони принесли ті гроші назад, і навіть ще більше грошей заплатити за хліб, і що вони також принесли дарунки для управителя. (1 Мойс. 43: 16-22) Слуга дому велів їм не боятися. Він дав їм води обмити їх ноги і накормив їх осли. Вони приготувалися дати подарунки Йосифові коли він прийде. Вони приготувалися до обіду і чекали на прихід господа дому; і коли Йосиф явився, вони принесли йому дари, які вони взяли до Єгипту, і поклонилися перед ним до землі. — 1 Мойс. 43: 23-26.

²⁰ Так і в часі приходу кляси Беняміна Господь Ісус Христос велів наготовити пир, та однак довгий час перейшов ним вони були пізнані й ним вони разом зачали празникувати. Через якийсь час питання було отворене чи Йонадаби або люди доброї волі повинні брати участь у свідостві від дому до дому, та з часом властиве споріднення відкрилось і що се привилей усіх брати участь в тій роботі. Тоді прийшов час, коли Господь відокрив усім, що люблять і служать йому, що "празник намету" предсказував празник помазаного останка разом з людьми доброї волі, що становлять велику громаду, і се перший раз було дано до відома Господом своїм людям в 1936 р., хотяй приготування до сього празника зроблено перед тим часом.

²¹ При обіді Йосиф велів дати Беняминові порцію п'ять разів більшу чим іншим пів братам; однак ся напогляд односторонність не розбудила гніву або задрости між пів братами, але всі вони їли і пили разом і були веселі. Се показує, що кляса Беняміна, представлена через Рут і Естер, була духовна і що пів брати Йосифа становлять земну клясу і що покорм Господень духовна кляса оціняє в далеко більшій мірі чим ті, що не належать до духовної кляси, і що земна кляса не указує жадного огірчення або задрости до духовної кляси. Люди доброї волі радуються покормом з стола Господнього, і віддають всяку подяку Господеві! Се була щаслива оказія кормитися з стола о який постарався Йосиф, але ще більша проба мала прийти на тих десять пів братів.

ЧАША

²² По приказу Йосифа торби були наповнені поживою, і хотий вони заплатили гроші за ту поживу, то всі їх гроші були назад положені в кожного торбі. Заплативши гроші за поживу, сим вони показали їх готовність ділати справедливо. Так і виплати грошей за духову поживу Йонадабам показує їх готовність дати щось в заміну за те, що вони отримують з рук Господніх. Всі гроші належать до Господа, яко ж написано: "Веселого бо дателя любить Бог." (2 Корин. 9: 7) У торбу Беняміна Йосиф велів тай-

но покласти свою срібну чашу, і коли її знайдуть, се буде окружаючим доказом, що Бенямин — злодій і повинен бути увязнений і затриманий як раб в Єгипті, так як се сталося з Йосифом двацять два роки тому назад. Ся чаша принесла на братів Йосифа дійсну пробу і показала чи вони мають лукавий замір позбутися Бенямина, як се вони мали до Йосифа. Їх торби були наповнені покормом, і молодший брат Бенямин був із ними, вони впустились веселі домів до краю Канаан. Внедовзі по тім як вони відіхали Йосиф приказав своему слугі їхати за ними і здігнати їх і оскаржити їх за вкрадення управителевої срібної чаши. Всі вони горячо заперечували се оскарження й лобровільно згодилися, що если чаша знайдеться в посіданню котрого будь з них, то той, що вкрав чашу, повинен умерти і що всі інші стануться невільникми в Єгипті. Таке предложення вони зробили найперше тому слугі. (1 Мойс. 44: 1-10) Сей час їх торби отворено і перешукано і чашу знайдено в торбі Бенямина, і тому всі повернули до міста і введено в дім Йосифа. (1 Мойс. 44: 10-15) Юда був тим, що предложив продати Йосифа купцям в неволю до Єгипту. Він також добровільно стався за порукою своему отцеві за щасливий поворот Бенямина. Тоді Юда промовив за девятьох: "Каже ж Юда: Що відкажемо панові добродієві мойму, що промовимо? Або чим оправдуватись нам? Бог ізнайшов кривду в рабів твоїх. Опе ж ми раби Панові добродієві нашому, і ми й він, у кого знайшлась чаша." (1 Мойс. 44: 16) Окружаючі свідоства показували неомильно на їх вину, однак в дійсности вони не були винуваті. Юда признався до злочину і предложив, що всі десять, і також Бенямин, стануться невільниками. Йосиф не зовсім годився на се, але предложив інші условини на підставі котрих вони могли жити. "І каже він: Таку річ не мені вживити. Той, у кого знайшовся кубок, буде мені раб; ви ж ідіте до панотця вашого не зайняті в неволю." — 1 Мойс. 44: 17.

²³ Великий суддя рішив, що Бенямин мав позістати в Єгипті як невільник. Се була страшна проба на тих пів братів. Если вони були ворогами проти Бенямина, то вони могли бути легко згодитися відойти в мирі й повернути до Канаан. Та їх напрям діланя показує, що вони не мали ворожнечи до Бенямина і що вони вважали почуття їх отця. Тоді Юда попросив о нагоду промовити, і тут безсумніву він мав промовляти за всіх. Він переповів всі факти перед Йосифом. Він сказав, що один син був узятий від отця котрого вважали за мертвого, і що отець був звязаний любовю з молодшим сином Бенямином, і що коли Бенямин не поверне, то його отець умре з жалю та смутку. Він благав взнесло й чутливо, щоби відпустити Бенямина до дому, і що він, Юда, полишиться невільником в Єгипті замість Бенямина. Горяча промова Юди перед Йосифом переконала його, що ті десять братів були доброї волі до Якова і

також до Бенямина, і не знаючи, що вони стояли перед Йосифом, бо вважали його за помершого, вони вельми жалували за заподіяне йому зло. Ся велика проба відкрила цілковиту зміну їх серця, і безсумніву вони мали в нутрі терпіти жаль за їх мильне трактування Йосифа роки перед тим, і що вони були готові направити о скільки можливо. В сій пробі вони одважно стрінули і показали їх добру волю. (1 Мойс. 44: 14-34) І що ж предсказувала ся проба в сій пророчій драмі? Вона ясно відкрила і предсказала клясу людей, що одного часу була противником посвяченим духовим дітям Божим, братам Ісуса Христа; але котра, познакомившись з своїми власними обставинами, показала глибокі жаль серця й щире бажання чинити добро для всіх люблячих Господа. Пригляньмося тепер фактам: Переслідування братів Ісуса Христа прийшло в 1918 р., і те переслідування прийшло за намовленням і спонукуванням релігійоністів. Се порушило серця многих до ворожнечи проти Господніх дітей, себто, проти початкового вірного останка. Пізніше, коли вони прийшли до більшого ясного вирозуміння своїх обставин і Божого заміру до них, вони змінили свої серця і показали себе у властивім стані серця бути забраними Господом яко Його "інші вівці" у стадо Єгови. Ось так Господь показує, що всі ті "інші вівці" мусять бути доброї волі до Бога Єгови, представленого через Якова, і до Ісуса Христа, представленого через Йосифа, і до останка, представленого через Йосифа і Бенямина, нім вони можуть бути забрані до Господньої організації.

²⁴ Бенямин не був співзвинком Йосифового ув'язнення в Єгипті. Так і Бенямин кляса, представлена через Рут і Естер, не була заключена у великім клопоті, який прийшов був на Божих людей в часі Світової Війни, тому що вона була привидена до Господа по 1922 р. Ся останна кляса представлена через Бенямина, Рут і Естер, зробила велику роботу в дорученню свідочтва сими роками і перенесла много переслідування і се була досвідчаюча проба людей доброї волі до свідків Єгови, себто, до першого останка і тих, що були приведені до храму по 1922 р. Де-котрі, що тепер є доброї волі, брали участь у переслідуванню. Сі доброї волі побачили, що свідки Єгови сими роками стоять перед судами, обвинувачені за злочин, коли ж вдійсности їх вина була лише та, що вони проповідували евангелію царства Божого. Вони бачили, як свідки жорстоко биті і кидано у брудні в'язниці, і се сталося пробю для Йонадабів чи вони будуть співтоваришати із тими, що оскаржені за злочин. Але ті доброї волі, що дійсно люблять Бога, показали їх добру волю до Нього й Христа, і до Його вірних членів через служення сим переслідуваним одиницям і сим чином виставили себе на погорду і зневагу в очах світських людей, і показали їх готовність співтоваришати з свідками Єгови. Постійна робота свідочтва від дому до дому зачалась в 1927 р., у більше

стисненій формі, і від тоді вона виконується рішучо й безперестанно. Вскорі опісля свідків Єгови зачали ув'язнювати і ставити перед суд як переступників закону. Такі ув'язнення свідків Єгови сильно брали місце в Німеччині, в Квебеку і в многих державах, а головно в Новій Джерсії. Тисячі вірних чоловіків і жінок скиталися у брудних в'язницях, і многи іще знаходяться у в'язницях за їх вірність до Бога і справ Його царства. Через десять років таке жорстоке переслідування триває, і протягом того часу люди доброї волі до Бога і Його людей прийшли на перед і стали по стороні Господа й заявили себе за Ним і Його царством.

²⁵ Чому свідків Єгови оскаржувано за переступи цілком невинно? Як срібну чашу знайдено в торбі Бенямина, і поставлено там по розказу Йосифа, щоби випробувати його братів, так переслідування свідків Єгови як переступників дозволено прийти на них яко проба для свідків і на всіх доброї волі, инакше названі "Йонадабами", і також щоби показати хто є "козлами" і "вівцями" клясою. Се чаша яку Єгова наляв своїм свідкам, щоби їх оскаржувано за злочин і переступи і як небезпечні для володіючих чинників світа, щоби сич випробувати людей; і се дає їм спромогу доказати їх невинність до Нього. Сі досвідчення були дійсною пробю для Йонадабів, і вони показали їх готовність співтоваришати з свідками Єгови, котрі були назначені як злочинці. (Жид. 10: 33) Юда, пів брат, представляючи Йонадабів або "інші вівці", одважно і сміло став наперед й бажав терпіти замість Бенямина. Так і многи з людей доброї волі згодні добровільно взяти місце свідків Єгови і йти за них до в'язниці й терпіти кару. Се є дальший доказ, що ті десять пів братів представляли "інших овець" Господніх.

²⁶ Коли Яків вислав своїх синів другим раз до Єгипту, то Юда став за заперкою, що Бенямин доверне безпечно до дому. Так і Єгова тримає відвічальними "інші вівці", земну клясу, за їх трактування духових братів Ісуса Христа, котрого Бенямин представляв у драмі. Приповідь о "вівцях" і "козлах" вповні попирає се заключення. Се доказує, що люди доброї волі й знані як "інші вівці" вдійсности є "вівцями" клясою й не поводяться самолюбством, коли ж ті з кляси "козлів" є порушені цілком злобою, ненавистю, самолюбством і злою волею. Та приповідь відкриває, що "вівці" кляса служить охочо терплячим одиницям, не знаючи в тім часі, що вони се робили неначе для самого Христа. Сі люди доброї волі давали свідкам Єгови поживу і наїток, одвідували їх у в'язниці, і служили їм, і були ласкаві до них в їх домах, і давали їм поживу і охорону, тому що вони гляділи на цих свідків як на чесних і вірних слуг Божих. Їх діло показує, що вони мають добре серце, і все се вони робили і дальше роблять несамолюбно. Се недавно що вірні помазанники довідалися від Господа, що сі люди доброї волі —

се одиниці відкриті Господом як Його "інші вівці", чії добрі діла зроблені вірним помазаним одиницям в Христі Ісусі Він почислив як для себе. Отже на Йонадабах лежить велика відвічальність показати їх готовість бути послужними правам Господнім.

³⁷ І який є наслідок досі спостережений? Кільканацять років перейшло від коли розпочалось жорстоке переслідування свідків Єгови, але котре даліше поступає, підчас коли "ся евангелія царства" проповідувалась через вірних у многих краях і є знана людям у многих язиках. Ся Божа вість порушила праведні серця, котрі є чесні й ширі і котрі бажають пізнати с Божий провізії для себе, і запровадила чесних одиниць до Господа. Чи жорстоке переслідування збільшалось проти Божих помазаних свідків, сі люди доброї волі, "інші вівці" вибрали сторону і показують свою готовність співтоваришити із тими, що терплять задля імя Господнього. Сі люди доброї волі показали їх віру в пролиту кров Ісуса Христа і чиняче сє, вони радіють бути в товаристві з иншими, що люблять Бога і Ісуса Христа і котрі служать йому серед великої опозиції. Сі люди доброї волі вийшли з між кожного народу і покоління, і людей і язиків, і ще виходять; і вони заявили себе, і даліше заявляють по стороні Бога і Ісуса Христа. Тепер завважте слова пророка відносно таких, і сі факти є добре знані, котрі показують сповнення сього пророцтва, а іменно: "Се поприходять з далека, — одні від півночі, другі з Синим-країни [з далеких північних околиць]." — Іса. 49: 12.

³⁸ Після сієї обітницї, то вість поширилась і по східних краях світа, і поважне число показують їх посвяту Господеві. Тепер можна пізнати, що ширі одиниці доброї волі, інакше названі "йонадабами" — се ті, що названі "иншими вівцями" Господніми і котрі будуть становити велику громаду, і котрі, доказавши їх вірність, будуть жити на землі повіки. Вірний останок, себто свідки Єгови, радуються в їх терпіннях, що вони були гідні бути слугами Бога

Єгови і що їх почислено за небесну клясу. Разом з ними і "иншими вівцями", земна кляса також радується. Предвидівши сей день Єгова велів своему пророкові сказати відносно сього. "Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть, гори, з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страдальників своїх." (Іса. 49: 13) Небесна кляса і земна кляса радують ся разом.

³⁹ Кляса, що сьогондя заявила себе по стороні Бога і Його царства, нині терпить переслідування з рук Сатани і його слугів. Та Єгова любить їх і показує свою милість до них. Коли ворог Сатана стягає на людей горе за горем, Бог потішає своїх людей знанням, що Він памятає про них, і хто радісно переносити буде терпіння ради справедливости і ради Його імя, той отримає Його вічну ласку. Отже земна кляса сьогондя відкриває, що вона стоїть перед престолом Бога і перед Більшим-чим-Йосифом і радісно служить Всевишньому. Незважаючи на докори і наруги людей, і відмовившись поклонитися перед людьми і людськими заведеннями, і привітавши Ісуса Христа як правдивого Володаря світа, котрий дасть і дає спасення для всіх дійсно люблячих Бога Єгову, вони даліше виконують радісно Його службу.

⁴⁰ Через століття Диявол і його земні релігійні слуги тримали людей в великій темряві. Тепер прийшов день, коли Єгова через свого любого Сина, усуне темряву і позволить лучам своїм засвітити в лица тих, що шукають смирности і справедливости. Як Юда стояв перед управителем Єгипту і заступався за свого молодшого брата, так тепер ті доброї волі до Бога підносять їх голоси і серця до Господа в користь тих, що знаходяться в небезпеці й у в'язницях за їх несамолюбне і вірне служення Господеві. З ласки Божої, очі людей доброї волі будуть даліше отворитися і вони дістануть ширше видіння ласкавої провізії Бога Єгови о яку Він постарався для тих, що служать і люблять Його, і се показано з поступом драми.

(Даліше буде)

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го марта, 1937]

"Про те бо, щоб ми були живі, послав мене Бог перед вами." — 1 Мойс. 45: 5.

ЧАСТЬ 4

ЄГОВА не силує жадного сотворіння приймати Його ласкаву провізію. Всякий, що приходить до Бога і приймає Його благословенства, мусить приходити добровільно й охочо. Отже такий чоловік мусить набути дешо знання про Єгову й Його розпорядження відносно приписів життя. Для сієї цілі Єгова через свого урядника, Ісуса Христа, післав своїх свідків повідомляти людей, що Єгова — Бог, і що всякі провізії для людства знаходяться в Його руках,

і що Він щедро нагороджає тих, що чують і приймають Його ласкаву провізію на підставі зазначених Ним условинах, і котрі всегда піддаються в послушенстві Його волі. Для всіх таких людей доброї волі Єгова тепер відкриває Більшого-чим-Йосифа і дає до відомо, що життя й всі його приналежні благословенства, послужні люди можуть отримати через Ісуса Христа; і для сієї причини написано є в Св. Письмі: "Дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісу-

сі, Господі нашім." Як колись страшна голоднеча була в Єгипті й в навколишніх краях, так тепер страшна голоднеча панує з причини браку знання про дорогу до життя серед усіх тих, що знаходяться у царстві Сатани. Як колись Йосиф відкрив себе своїм братам, так тепер Більший-чим-Йосиф, Ісус Христос, Спаситель людства, дає себе пізнати для всіх, тих, що бажають справедливості й життя.

² Коли прийшов був час для Йосифа дати пізнати себе братам, тоді він дав приказ віддалитися від нього усім присутнім, окрім своїм братам. "І не зісталось нікого при Йосифові, як признавався браттю своїму." (1 Мойс. 45:1) Чи не піддає се сильно думку, що лише люди доброї волі до Бога, і котрі слухають вістки о царстві і признають і приймають Ісуса Христа як Спасителя світа і звертаються до Нього, будуть спасені, і що всі інші поринуть в перевероті в Армагедоні? Безсумніву браття Йосифа мали показати великий страх коли вони пізнали брата котрого вони продали до Єгипту, і Йосиф, побачивши се, сказав до них: "Тепер же не сумуйте, і не вдавайтесь у тугу, що продали мене сюди; про се бо, щоб ми були живі, послав мене Бог перед вами." — 1 Мойс. 45: 5.

³ Чинячи се Йосиф не відчував жадного огірчення ані гордості з причини ускорення його братів; не соромився називати їх своїми братами; не показав ненависти або злої волі за се, що вони зробили йому; противно, він указав їм любов і розважав їх для їх власного добра, і він признав Божу доброту і всемогучу руку у всіх, що перейшло. Він признав, що він терпів з рук своїх зведених братів, але що се вийшло на їх добро. В часі коли Йосиф дав пізнатися, його молодший брат Бенямина, стояв з ним, і Йосиф відкрив себе усім в той самий час; і се показує, що хто став по стороні Господа, чи то він належить до небесної чи земної класи, — всі стоять разом.

⁴ Тут в коротці застановимось над фактами, показуючи сповнення цієї часті пророчої драми. Видання *Вартової Башти* з 15. травня 1931 р., з ласки Божої, дала своїм людям знання великої пророчої драми о Мардохею й Естері. Се було перше відкриття вірному останкові, що між ними була така громада представлена через Естер, і котра тепер, через пророцтво під розвагою, відкриває також що вона була представлена через Бенямина. Класи представлені через Мардохея і Естер познайомилися в повисше згаданім часі. Се рівнобіжить із тим, як Йосиф дав пізнатися Беняминаві. Лишень місяць опісля, на конвенції в Лондоні (Англії), в червню 1931 р., тайна про "чоловіка в линній одежі, з писарським приладом, що був висланий класти знак на чолах людей", була відкрита Богому останкові. Тоді Господь відкрив людям, що плачуть і сумують задля гидот які діють у Вавилоні, і відкрив що вони становлять земну класу, людей доброї волі або "інших овець", що указувало на пів-братів Йосифа в часі коли

Йосиф дав пізнати ся їм, і котру то класу мусять освідомляти вірні члени Ісуса Христа, як се було представлено через Йосифа. (Езекиїла 9) Чи така інформація приносить радість в серця Божих помазанників? Ті що були на конвенції в Лондоні, коли почули вияснення сих пророцтв, викликували з радости і підскакували з утіхи, що перед ними був поставлений такий привилей, і, як се один висказав зараз до зібранню: "Ми могли були вийти і торошити річи на кавалки із нашої радости." Один місяць пізніше, а іменно в липню, 1931 р., на конвенції в Колумбус, Огайо, той самий пророчий образ Езекиїла був вияснений конвенції. В шатрах піонерів розпятих на площі в часі тієї конвенції була така велика радість з вияснення образу Естери, що піонери повісили старого Амана фігурально із радости. Підчас тієї самої конвенції був дачий публичний виклад і через радіо по цілім світі на тему "Надія Світа", котра то правда з Слова Божого була подібна до подостатку поживи для голодом-прибитого світа, а головню для людей доброї волі. В той самий день близьке споріднення останка [представлене через Рут і Естер, і також через Бенямина] з Більшим-чим-Йосифом було відкрите через прийняття резолюції відносно "Нового Імя", що азяло місце серед радісних викликів і слів з утіхи. На сій самій конвенції перший раз в Америці був вияснений "чоловік з писарським приладом", по чім наступило проголошення книжки *Оправдання*, що була готова до рознесення. Та конвенція не відбулась лише в Колумбус, але празник радости продовжався через три дні в дев'ятих ріжних зібраннях і містах по цілім краю. Вскорі потім *Вартова Башта* вияснила драму Руті, потверджаючи драму Естери. У *Вартової Башти* з 15. жовтня, 1932 р., була поміщена правда, поперта Писаннями, відносно очищення храму. Господь поклавши сі правди на стіл перед своїх людей, вони оцінили слова Йосифа більше чим коли вперед, котрі то слова відносилися до Більшого-чим-Йосифа, що "І послав мене [Ісуса Христа до храму] поперед вами [щоби скоротити дні горя]... і ратувати душі ваші." "Останок тоді оцінив, як ніколи перед тим, що вкорочення днів горя мало дати їм нагоду проголошувати "сю євангелію царства" і дати "іншим вівцям" нагоду спастися через утечу до Христа. Сі великі правди є відкриті для вірного останка, і останок передає їх "іншим вівцям", і вони всі радуються, бо всі бачуть, що 'если би ті дні не були вкорочені, то жадне тіло не спасло ся б'. Ось день Армагедону гряде, і лише ті, що шукають справедливості й смірности, мають обітницю, що вони перейдуть безпечно те горе.

⁵ Тоді Йосиф відокрив, що ся ціла пророча драма була під керовництвом Єгови, щоби люди у своїм часі були просвітчені відносно Його провізії яку Він зробив для їх осягнення вічного життя. "Оце ж не ви послали мене сюди, а Бог, і зробив мене отцем фараонові, і паном усього його дому, і зверхником усієї землі Єги-

пешкої. Ідіте ж хутко до панотця мого, і промовте йому. От що говорить син твій Йосиф: Бог зробив мене Паном усього Єгипту; йди ж до мене, не гайся" — 1 Мойс. 45: 8, 9.

У сповнення сього пророчого образу Єгова післав Ісуса Христа на землю спасти світ. Він післав Його до храму "схоронити життя"; Він настановив Ісуса Христа "отцем будучого віку" для добра всіх підданих царству, і Він зробив Його Господом і Головою над своїм царським домом і правильним Володарем світа. Його царство — се надія світа, і на ймя Ісуса Христа і Його царство будуть народи вловати. Іншої надії нема, бо се Божа провізія, і ся провізія цілком відповідна й звершена. Від коли Господь відокрив повисше згадані правди останкові й тим, що належать до "інших овець" кляси, вони всі ясно бачуть пристусовання пророчих слів Йосифа, котрі сповнилися на Більшій Йосифові, а імено: "Всю славу мою в Єгипті і про все, що ви бачили сповістити, та хутенько приведіти панотця мого сюди." Всі такі бачуть славу Ісуса Христа у цілім світі. Слова пророчтва в сій точці показують ясно яка відвічальність положена на останкові, і на "інших вівцях", що чують, що би вони 'спішили' і розказували всім о скільки вони мають нагоди, що би і інші пізнавали Божу ласкаву провізію для спасення послушних людей. — Верш 13.

Тоді Йосиф розказав своїм братам, що іше має бути пять років голоднечи і щоб вони спішилися і розказали се отцеві, і любви всі вони, їх отець і весь дім прийшли до Єгипту і були близько Йосифа, зверхника, "ато дійшов би до злиднів і ти і дом твій і все твоє." (1 Мойс. 45: 8-11) Се показує, що в часі відкриття Більшого-чим-Йосифа, котрий був представлений через Йосифа, має бути много роботи виконано в імені Ісусом через Його земний останок в користь тих, що будуть жити на землі.

Се сталося в 1931 р., що вірному останкові була відкрита кляса котрій поживу мусіло ся доставити. Однак в тім часі "велика громада" не була іше відкрита. Йосиф піславши за цілим домом Якова, включаючи і родину своїх власних півбратів, показує, що по 1931 р., коли земля кляса була відкрита, котрій останок тепер мусить служити, вони також мусять служити голодом-прибитим одиницям. Се точно що сталося і тепер переходить. Від 1931 року останок зрозумів, що вони мусять іти по "Християнстві" і давати інформацію тим, що бажають справедливости, але тут буде інтересним завважати, що се сталося аж 31. травня 1935 р., на конвенції у Вашингтоні (Д.К.), що "велика громада" була відкрита й знана останкові. Від того часу особливіше змагання зроблено, і продовжується із чим раз більшою ревністю, на користь великої громади, звертати її увагу на правди Божого Слова; і се вони роблять коли Господь самий збирає велику громаду у своє стадо, де вони отримають подостатком хліба.

ЗАПРОШЕННЯ

* Чутка розійшлась по цілім краю Єгипецьким, що "поприходили братте Йосифове!", і ся чутка дійшла до фараона, що вподобалось йому. Тепер виходить на сцену фараон, і тут він головню представляє Бога Єгову: "Озветься ж Фараон до Йосифа: Скажи браттю твому. От що вчиніте: Понавючуйте скотину свою та йдіть у Канаан землю, і, взявши батька вашого й родину вашу, прибувайте до мене; дам вам що найлучче в землі Єгипецькій, і живите метесь плодами землі. Ти ж поведи ім узяті колесниці з Єгипецької землі про дітей ваших, і жен ваших, і взявши батька вашого прибувайте' і не жалуйте домівок ваших; всі бо Єгипецькі блага вам будуть." — 1 Мойс. 45: 17-20.

10 Так і Богу Єгові вподобалась робота Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосифа, котрий відокрив себе в храмі й своє правдиве споріднення останкові й "іншим вівцям" і Господь ствердив ласкаве запрошення виславе людям доброї волі, кажучи до них: "Прийдіть і пийте воду життя даром." (Одкр. 22: 17) Тут знова треба зазначити, що почин сповнення сього пророчтва взяв місце нім останок довідався о сім. У *Вартової Башти* з 15. вересня, 1932 р., міститься артикул під заголовком "Ласкаве Запрошення", показуючи, що "ріка води життя" тоді пліла і що на сю правду мусить звертати увагу тих, що шукають життя; але в часі писання того артикулу "велика громада" не була знана як земля кляса, бо в тім часі розуміли її як другорядну небесну клясу. Пізнійше вишли книжки *Світло*, але і тоді іше велика громада не була відкрита. Як здається, то Господь часто уживає своїх посвячених людей у сповненню свого пророчтва і пійнійше дає ім до відома, що вони були ужиті так.

11 Декотрі одиниці часто знаходять помилки у видавництвах Вартової Башти і жуть, що *Вартова Башта* змінює свої погляди і заперечує себе. На се відповідаємо, що відкриття пророчтів і їх сповнення поступено приходять Божим людям, і тому *Вартова Башта* мусить подавати лише те, що є зрозуміле й відкрите. Если би ми йшли за переказами людськими, тоді ми вперто тримали ся б близько того, що було написано вперед; але позаяк Божі люди не йдуть за переказами людськими, але кермуються лише Словом Божим, і оскільки се подобається Господу відкрити сі правди, відкриваючи свої пророчтва у свій час і спосіб, то остільки вірний Божий останок дає довідома о них. Відкрита і проголошена правда не належить до жадного чоловіка або громади людей. Правда належить до Господа і поступає й сияє із чим раз більшою ясністю аж до звершеного дня. Се повинно бути найбільшим доказом, що Божі люди провадять і кормить Господь, ставлячи духовний покарм перед ними від часу до часу для їх добра о скільки се відобеться для Його власної слави.

(Прод. слідує.)